

2 V rajskej záhrade

Keď Boh stvoril nebo a zem, vysadil v krajine nazývanej Eden záhradu – raj. Záhrada sa nachádzala na východe. Dal v nej vyrásť stromom, ktoré rodili sladké a chutné ovocie. Kvitli tam aj najkrajšie kvety.

Gn
2, 4b – 25

V rajskej záhrade vytekala prameň. Čoskoro sa zmenil na veľkú rieku, ktorá sa rozdelila na štyri toky. Smerovali na východ, západ, sever a juh. Zavlažovali a zúrodňovali okolitú krajinu.

Boh umiestnil do raja prvého človeka. Ukázal mu aj neobyčajné stromy, ktoré rástli v strede záhrady: strom života a strom poznania dobra a zla. „Zo všetkých stromov môžeš jesť,“ povedal Boh. „Jedine strom poznania dobra a zla patrí len mne. Ak ochutnáš jeho plody, zomrieš.“

Prvý človek sa volal Adam. Strážil a obrábal rajskú záhradu. Potom Pán, Boh, priviedol zvieratá. Prišli k Adamovi, ktorému Boh kázal, aby ich pomenoval. No Adam sa ani s jedným tvorom nemohol rozprávať.

Boh povedal: „Nie je dobré byť človeku samému.“ A zoslal na Adama taký hlboký spánok, že nič necítil. Potom mu vybral jedno rebro a utvoril z neho ženu. Volala sa Eva.

Keď sa Adam zobudil, Boh mu ukázal jeho družku. Adam sa zaradoval: „Stvoril si nás jedného pre druhého. Chcem s ňou žiť.“

3 Stratený raj

Gn
3, 1 – 24

V rajskej záhrade, ktorú založil Boh, žil aj had. Ten sa raz Istivo spýtal Evy: „Povedal vám Boh, že nesmiete jesť ovocie zo stromov v záhrade?“

„Nie, to nepovedal,“ odvetila Eva. „Môžeme jesť ovocie z akéhokoľvek stromu okrem stromu poznania, inak zomrieme.“

Tu zasyčal had: „Ale kdeže, nezomriete. Ak jeho ovocie ochutnáte, otvoria sa vám oči, spoznáte dobro a zlo. Budete ako Boh.“

Keď Eva počula hadove slová, zahľadela sa na strom uprostred záhrady inými očami. Jeho ovocie vyzeralo tak tajuplne a lákavo. Chcela spoznať a vedieť to, čo Boh. Vzala si jeden plod a ochutnala ho. Potom ponúkla aj Adama, prvého človeka, a on sa doň takisto zahryzol.

Len čo obaja ochutnali ovocie, zneisteli a spoznali, že sú nahí. Rýchlo si odtrhli figové listy a zakryli sa nimi. Keď Pán večer prechádzal záhradou, skryli sa pred ním. I zavolať Boh: „Adam, kde si?“

„Tu som. Skryl som sa,“ ozval sa Adam. „Bál som sa, lebo som nahý.“

„Ako vieš, že si nahý?“ spýtal sa Boh. „Jedol si azda zo stromu poznania?“

„Áno,“ odpovedal Adam. „Ponúkla ma žena, ktorú si mi dal ako družku. A ja som jeden plod zjedol.“

„Prečo si to urobila?“ obrátil sa Boh na ženu. No tá len zalomila rukami: „Hadam naviedol.“

Boh sa nahneval: „Urobili ste to, čo som vám zakázal, a preto musíte odísť z mojej záhrady.“ Potom povedal žene: „V bolesti budeš rodiť deti.“ Nato sa obrátil i k mužovi: „Na poli ti bude rásť trnie a bodľáče. Aby si dorobil svoj chlieb, budeš drieť v pote tváre.“ A hadovi povedal: „Celý svoj život sa budeš plaziť po bruchu.“

Potom dal Boh Adamovi a Eve kožušiny, aby sa zaodeli, a vykázal ich zo svojej rajskej záhrady. Na východ od raja postavil anjela cheruba s ohnivým mečom a riekol mu: „Nechcem, aby ľudia jedli ovocie stromu života.“

65 Mudrci z východu

Mt
2, 1 – 12

V tú noc, keď sa Ježiš narodil, uvideli mudrci, učení muži, na nebi žiarivú hviezdu. Bolo to ďaleko na východe. Vydali sa za ňou a prišli do Jeruzalema. „Kde je ten novonarodený židovský kráľ?“ spytovali sa cestou všetkých ľudí. „Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.“

Vtedy panoval v Judei kráľ Herodes. Keď počul o zjavení hviezdy, zľakol sa a zvolal svojich učencov. „Čo stojí v písmach o mieste, na ktorom sa má narodiť Mesiáš?“ vyzvedal sa. A oni mu odpovedali: „Prorok Micheáš hovorí, že kráľ príde z Betlehema. Bude viesť ľud ako pastier a ochraňovať ho.“

To, čo Herodes chcel vedieť, sa aj dozvedel. Dal si hneď zavolať mudrcov. „Chodte do Betlehema,“ povedal im ľstivo, „a vyhľadajte no-

vonarodeného kráľa. Keď ho nájdete, oznámte mi to. I ja by som sa mu chcel pokloniť.“ S týmito slovami ich poslal preč.

Mudrci urobili to, čo im radil, a vypravili sa do Betlehema. Hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi až na miesto, kde bolo dieťa. Tam sa zastavila. Vtedy ich srdcia zaplavila radosť. Padli pred dieťaťom na kolena a klaňali sa mu. Potom porozkladali poklady, ktoré mu doniesli: zlato, kadidlo a myrhu. Také dary dostáva len kráľ.

V tú noc sa mudrcom sníval sen. Nejaký hlas im povedal: „Nevracajte sa do Jeruzalema.“ Poslúchli a vrátili sa domov na východ inou cestou.

66 Útek do Egypta

Mt
2, 13 – 23

Jozef sa v spánku nepokojne prevaľoval sem a tam. Snívalo sa mu a v tom sne sa mu pri lôžku zrazu zjavil anjel.

„Vstaň,“ povedal mu Boží posol. „Vezmi so sebou dieťa i jeho matku a ujdí do Egypta. Zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil.“

Jozef sa zobudil vystrašený. Ešte v tú noc opustil s rodinou Betlehem. Čakala ich dlhá, namáhavá cesta do Egypta.

Keď Herodes zistil, že mudrci odhalili jeho úmysly, lomcoval ním strašný hnev. Báľ sa o svoj trón. Poslal vojakov do Betlehema a jeho okolia s rozkazom, aby tam pozabíjali všetkých malých chlapcov. Veľa matiek a otcov oplakávalo vtedy svojich novorodených synov.

Jozef priviedol Máriu s Ježišom bezpečne do Egypta. Ani tu nevedel zabudnúť na anjelov sľub a ustavične si ho pripomínal. Aj Mária naň myslala. Život v cudzine bol tak omnoho znesiteľnejší. V jednu noc sa anjel zjavil druhý raz. Znovu sa ukázal Jozefovi vo sne a bolo počuť jeho hlas. Tentoraz Boží posol povedal: „Vezmi dieťa i jeho matku a vráť sa s nimi domov. Herodes umrel.“

Jozef precitol zo spánku celý naradostený. Hneď vstal a zobudil svoju rodinu. Potom putovali domov do galilejského kraja. Usadili sa v Nazarete.

